पसायदान

आता विश्वात्मके देवे । येणे वाग्यज्ञे तोषावे ।
तोषोनि मज् द्यावे । पसायदान् हे ।।

जे खळांचि व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मी रति वाढो ।
भूता परस्परे पडो । मैत्र जीवांचे ।।

दुरितांचे तिमिर् जावो । विश्व स्वधर्म सूर्ये पाहो ।
जो जे वांछील् तो ते लाहो । प्राणिजात् ।।

वर्षत् सकळ् मंगळी । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी ।
अनवरत् भूमंडळी । भेटतु भूता ।।

चला कल्पतरुंचे अरव् । चेतना चिंतामणीचे गाव् ।
बोलते जे अर्णव् । पीयूषाचे ।।

चंद्रमे जे अलांछन् । मार्तंड् जे तापहीन् ।
ते सर्वांही सदा सज्जन् । सोयरे होतु ।।

किंबहुना सर्वसुखी । पूर्ण होउनि तिहीं लोकी ।
भजीजो आदिपुरुखी । अखंडित् ।।

येथ् म्हणे श्रीविश्वेश्वरावो । हा होईल् दान् पसावो ।
येणे वरे ज्ञानदेवो । सुखिया झाला ।।

- **संत ज्ञानेश्वर**